

Ana și lupul

Scufița Roșie pentru cititori profesioniști

Francisca Stoenescu

Editura Paralela 45

ANA ȘI LUPUL

Scufița Roșie

pentru cititori profesioniști

Francisca Stoenescu

Cu ilustrațiile autoarei

Grafica și coperta: Ana-Maria Marin

Editor: Călin Vlasie

Redactare: Mihaela Pogonici

Design layout, copertă și DTP: Ana-Maria Marin www.ammarin.nl

Prepress: Marius Badea

Carte apărută cu sprijinul TEKART/arh. A. Ierulescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

STOENESCU, FRANCISCA

Ana și lupul : Scufița Roșie pentru cititori profesioniști / Francisca Stoenescu ;

il. de Francisca Stoenescu. - Pitești : Paralela 45, 2016

ISBN 978-973-47-2447-5

821.135.1-32

Copyright © Editura Paralela 45, 2016, pentru prezenta ediție

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

ANA ȘI LUPUL

Scufița Roșie
pentru cititori profesioniști

CUPRINS

PARTEA I

COȘUL CU PLĂCINTE 10

LUPUL ȘI UMBRELA 22

POVESTE DIN INSULELE FILIPINE 33

POVESTE DIN MADAGASCAR 37

PARTEA II

ANA ȘI LUPUL 43

VARIANTA ALTERNATIVĂ 96

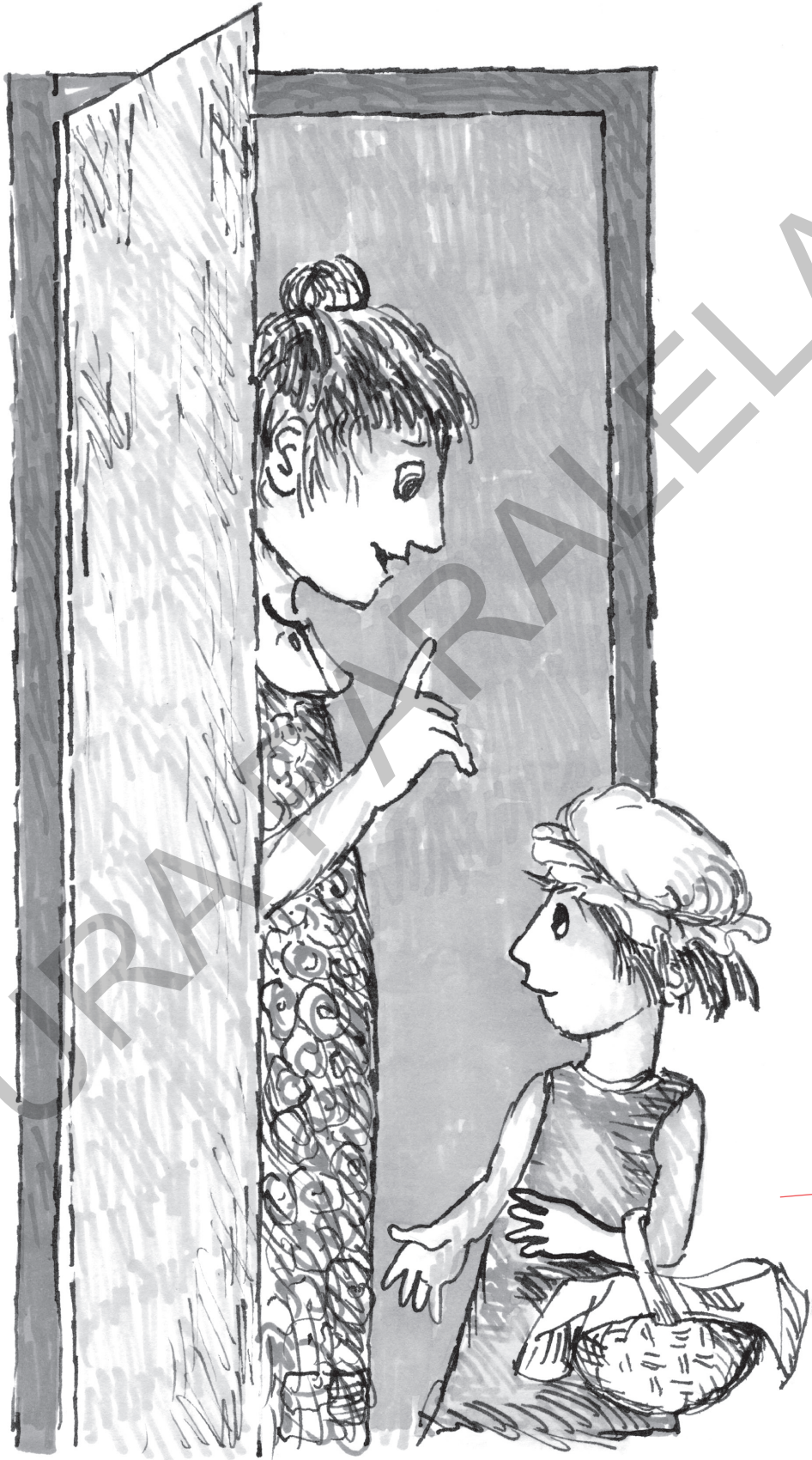
**VĂRUL ILIE ȘI
PĂLĂRIA LUI NEAGRĂ 101**

PARTEA III

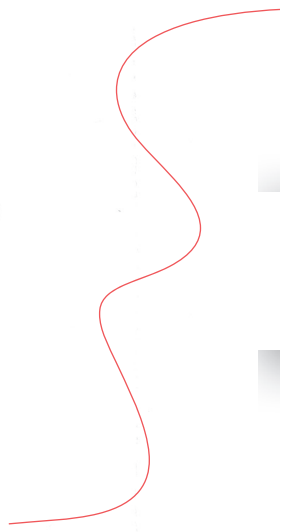
**A FOST VĂZUT UN LUP
ALERGÂND PESTE DEALURI 109**

MOARTEA LUPOAICEI 115

DISCUȚII ȘI PĂRERI 120

EDITORA RAFAELA 45

COȘUL CU PLĂCINTE

Cine nu știe povestea
cu Scufița Roșie?!

Dac-ar fi să socotesc de câte ori a fost povestită, nu mi-ar ajunge frunzele unei păduri, iarba unei câmpii, scoicile unei mări. Numai mie mi-au povestit-o două bunici, mama, tata, o mătușă și o vecină.

Aceasta este însă o altă poveste.*)

A fost odată o fetiță cu părul bălai, care purta o scufiță roșie.
Toată lumea îi spunea Scufița Roșie.

Într-o zi, Scufița Roșie a plecat cu un coș plin de plăcinte calde, aromate, dulci, să le ducă bunicuței care era bolnavă. Drumul spre casa bunicuței trecea prin pădure și cu toții știm că mama i-a spus fetei „Să nu cumva...”, dar Scufița Roșie s-a oprit totuși într-o poieniță să culeagă un buchet de albăstrele. Coșul cu plăcinte calde, dulci și aromate, l-a pus

POVEȘTEA „SCUFIȚA ROȘIE” ESTE UNA DINTRE CELE MAI CUNOSCUTE POVEȘTI DIN LUME

În anul 2013, în urma unor cercetări, s-a aflat că această poveste a apărut în Orientul Mijlociu, în jurul anului 100, și de aici s-a răspândit în Europa, Africa și, mai târziu, în Asia. Povestea s-a păstrat doar povestită, de la unul la altul, de la bunici la nepoți, de la părinți la copii, care creșteau și deveneau la rândul lor părinți și le povesteau copiilor lor. Și fiecare mai adăuga câte ceva la poveste sau mai uita câte ceva și în felul acesta, au apărut foarte multe variante. S-au numărat aproximativ 55 de versiuni. De exemplu, în China este vorba despre un tigru, în Iran este un tânăr care se întâlnește cu lupul, în unele versiuni copila reușește să scape păcălindu-l pe lup, în altele este înghițită de lup și acesta este sfârșitul.

La început, povestea era pentru tineri, nu pentru copii, și nu semăna de fel cu versiunea pe care o cunoaștem azi.

În timpul Evului Mediu, povestea a ajuns și în toată Europa, dar în fiecare țară era o altă variantă. Abia în anul 1697, pentru prima dată, poveștile care circulau oral au fost culese și tipărite în Franța de Charles Perrault sub titlul: „Poveștile mamei mele găscă”. În această carte era cuprinsă și povestea „SCUFIȚA ROȘIE”, o variantă cu un sfârșit tragic, în care lupul, după ce o mănâncă pe SCUFIȚA ROȘIE, își vede mai departe de drum, liniștit și sătul. Mai târziu, în 1812, Frații Grimm au publicat în culegerea lor de povești pentru copii o altă variantă, cu sfârșit fericit, în care vânătorul o salvează și pe SCUFIȚA ROȘIE, și pe bunicuța ei. Povestea este răspândită în toată lumea și nu cred să fie cineva care să n-o fi ascultat sau citit.